

Szívügye lett az értékmentés

2015.07.06.

Révai Lilla két éve szó szerint és átvitt értelemben is hazaérkezett Medínára. Munkája mellett most Medina-Szőlőhegy történetét kutatja.

Értékmentő munkát kapott Révai Lilla, amikor hazaköltözött Medínára, melyről aztán bebizonyosodott, hogy az egyik legfontosabb életfeladata. Az efféle utat nem lehet elkerülni, de nem is érdemes letérni róla, hiszen sok örömet jelent.

- 2013-ban hazaköltöztem Medínára, és elkezdtem felújítani a nagyanyámtól örökölt 150 éves parasztházat. 2013 tele óta foglalkoztam a Nemzeti Művelődési Intézet megbízásából a Medina község Helyi Értékeinek összegyűjtésével és Medina-Szőlőhegy történetének felkutatásával, ez utóbbi munka azóta is tart - mondja Révai Lilla, akit egyébként Medínán „Irénkéznek”, merthogy ez a második neve, ma már Szekszárdon dolgozik egy nagy cégnél. Életéről, a hazavezető útról így mesél: - A fiatal-, és diákéveim egy részét Medínán és Szekszárdon töltöttem. A főiskolai tanulmányaimat két évvel elhalasztottam, hogy németet tanulhassak. A szekszárdi német tanítói szak befejezése után kikerültem Ausztriába, hogy a németet, mint idegen nyelvet kellő kommunikációs szinten elsajátítsam. Sok érdekes dolgot láttam, ez az élet kemény iskolája volt számomra. Ott értettem meg, az otthontól nagyon távol, hogy mindenkinek csak egy otthona van és egy hazája - állítja.

- Először gyermekdajka, majd házvezetőnő lettem, ezután elsajátítottam a német nyelv oktatásának a nyelvezetét, így lehetőséget kaptam arra, hogy a németet, mint idegen nyelvet taníthattam. A hazám és az anyanyelvem mindig fontos szerepet töltek be az életemben, így a lehetőségeimhez képest magyar anyanyelvünket is tanítottam osztrákoknak, akik Magyarországon akartak élni egy házasság, szerelem, üzlet, vagy cégalapítás miatt. Még egy magyar főzőtanfolyamot is tartottam a vöklabrucki népfőiskola konyháján - mondja Révai Lilla, aki összesen 52 országból tanított letelepedni vágyókat. A nemzetköziség diákévei után is végigkísérte az életét, hiszen miután a honvágy hazahozta Magyarországra, multinacionális vállalatoknál dolgozott. 2006-ban felkerült Budapestre, először csak nyelvtanfolyamokon tanított, majd lehetőséget kapott két nemzetközi cégnél. Mindkét helyen irodai munkát végzett, a német nyelvtudása mindig munkát adott neki.

Értékmentő munkát kapott Révai Lilla, amikor hazaköltözött Medínára, s ez lett az életfeladata (Fotó: Makovics Kornél)

Aztán a főváros is szűkössé vált, Lilla tágasabb térre, levegőre, a saját faluja levegőjére vágyott. Így tért haza Medinára, ahol a már említett értékmentéssel foglalkozott. Ebbe az is beletartozott, hogy a helyi „nevezetesség”, Csizmadia János fodrász-író novelláinak első olvasója legyen, mivel ő gépelte, szerkesztette számítógépen a kéziratait. És ő tett javaslatot arra is, hogy ezek a művek bekerüljenek az értéktárba. Medina-Szőlőhegyre úgy jutott el, hogy Vén Attila, Medina polgármestere azt kérte tőle: kezdje el írni, gyűjteni a falu nyolcvan év feletti lakóinak élettörténetét. Az első lépcső fokokat Fejős Györgyné segítségével sikerült megmászni. Kiderült: a szőlőhegyiek különleges szeretetközösség.

- Az első adás-vételi szerződés 1905-ből származik. Az akkori szőlőhegyiek, többnyire cselédek voltak, akik először egy tanyát vásároltak itt szőlőterülettel, majd ahogy tudtak, apránként gyarapodtak - beszélt feladatáról Révai Lilla, aki folyamatosan gyűjti az adatokat helyben és levéltárban egyaránt. Azt is hozzátette: Szőlőhegy történetének összeírásában még csak a kezdeteknél tart.

Isten vezérelte haza Medinára, s az újrakezdésében is segíti

- Úgy érzem, hogy tartoztam ezzel a szülőfalumnak, hiszen annyi szépet adott nekem: otthont, kivételes gyermekkort, békét és nagyszerű embereket - mondta Révai Lilla a gyűjtő munkájáról. Medinára való hazatérésével kapcsolatban arról is beszélt, hogy Isten vezérelte haza. Ahogy az Úr mondja: „Én megyek előtted, a rögös utat elegyengetem...”. Az Ézsaiás prófétától származó mondatok pedig az élet újra kezdésében is segítik: „Szélesítsd ki sátorhelyedet, és feszítsd ki hajlékod sátorlapjait, ne kíméld!” Illetve: „Ímé, az én markaimba metszettelek fel téged, kőfalaid előttem vannak szüntelen”.

Forrás:

Tolnai Népújság

TEOL